

ministrativt Vei, og, hvad angaaer Faren for Politivilkaarlighed, da har jeg ogsaa allerede tilladt mig at udtale, hvorledes jeg antager, at Sagen vil gaae for sig, hvis Loven kommer ud saaledes, som den af Udvalget er foreslaaet, nemlig at Politiet ganske vist ikke paa egen Haand og uden at forhandle med dem, hvis Stemmer det kunde være rigtigt at høre, vil foreslaae de fornødne Bestemmelser. Vi have jo fra tidligere Tid Erfaring om, at en lignende Myndighed har været tillaaet Politiet, saaledes som dengang man tillod Politiet at fastsætte Taxterne for de forskjellige Næringsmidler. Det er ganske vist min Mening, at denne Tilstand med Taxtbestemmelser er fordeelagtig, og jeg anseer det naturligt for heldigt, at Politiets Myndighed i denne Henseende blev afskaffet, men jeg troer, at, da man afskaffede den, var det ingenlunde af den Grund, at man fandt noget Betænkeligt i, at Politiet havde denne Myndighed. Jeg troer slet ikke, man fandt, at Politiet benyttede sig af den Myndighed, det dengang havde, til at begaae Vilkaarligheder. Dertil, jeg har aldrig hørt nogen Klage over, at Politiet ikke gik frem paa en saadan Maade, at det tog alle de berettigede Hensyn, som overhovedet kunde tages. Jeg seer altsaa ikke nogen Grund til troe, at Forsamlingen ikke uden Skade skulde kunne vedtage Udvalgets Fleertals Forslag, som jeg følger mig forvisset om ikke vil kunne gjøre nogen Skade, men som maaskee vil kunne gjøre nogen Nytte.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke lade staae uimodfagt, at jeg ved det, jeg forlyttrede, skulde have sigtet Politiet eller vedkommende Ministerium for Tendants til Vilkaarlighed; det var ingenlunde min Mening, men jeg troer, at en saadan Bestemmelse som den, der staaer i § 4, nødvendigvis maa fremkalde Vilkaarlighed. Det forekommer mig i højeste Grad vilkaarligt, om saadanne Indskrænkninger bleve gjorte gjældende i Kjøbenhavn efter Politimesterens Indstilling, og de saa ikke vare gjældende i Frederiksberg, der ligger lige ved Siden deraf. Det staaer for mig som en Vilkaarlighed, at der følges forskjellige Regler i Districter, der ligge saa nær

ved hinanden, og vedkommende Ministerium har efter Udvalgets Forslag ikke i sin Magt at raade Bod derpaa, idet det ikke kan gjøre disse forskjellige Regler almindelige for hele Landet, men kun efter Politimesterens Indstilling kan fastslaae dem for hans enkelte Jurisdictioner.

Fischer: Jeg troer, at den høitærede Minister ved at læse § 2 i Lovforslaget vil komme til den Anskuelse, at den samme Vilkaarlighed gaaer gennem denne Paragraph fra den ene Ende til den anden. I det Hele taget kan man ikke indvende enten med Regjeringens eller Udvalgets Udfast, at de indlade sig paa Vilkaarlighed; thi, har denne Bestemmelse nogen Vægt, saa maae de forkastets begge to. — Hvad der ibrigt bevægede mig til at tage Ordet, var, at det ærede Medlem ligeoverfor mig (Hasle) ønskede, at man nu vilde forkaste Udvalgets Forslag og derved give Udvalget en Anviisning til at komme med sine Endringsforslag til 3die Behandling. Jeg skal villig indrømme, at det kan være meget tvivlsomt, om man gjør rettest i at stille Endringsforslag til et Regjeringsudkast eller i at udarbejde et heelt nyt Forslag, og i det foreliggende Tilfælde kunde man maaskee nok have opnaaet, hvad Udvalgets Fleertal tilsigtede, ved at stille Endringsforslag; men jeg skal ved Siden deraf gjøre opmærksom paa, at, naar man stiller en stor Mængde Endringsforslag til et Regjeringsforslag, kommer der aldrig nogen godt ordnet Lov ud deraf. Det bliver nødvendigt, naar man ønsker at foretage mange og gennemgribende Endringer, da at omredigere det Hele for at faae det afrundet paa en passende Maade. Skulde man nu beslutte sig til at følge den Anviisning, som det ærede Medlem gav, maatte jeg i alt Fald ønske udpeget fra det ærede Things Side, hvilke Endringsforslag man ønskede stillede; thi det vilde dog være ganske besynderligt, om man saaledes ganske i Almindelighed sagde til Udvalget: Nei, kom med det paa en anden Maade. Jeg tvivler meget paa, at Udvalget vilde gaae ind derpaa. Vedtager det høie Thing nu Regjeringens Forslag, maa idetmindste jeg for mit Vedkommende betragte det som givet, at det er Thingets Me-